

“मीठे बच्चे- माता पितालाई पूरा पूरा अनुसरण गरेर सपूत बन, याद र श्रीमतको आधारमा नै बाबाको तख्तनशीन बन्छौ।”

प्रश्न:- कुन पुरुषार्थद्वारा सेकेन्डमा जीवनमुक्ति प्राप्त हुन सक्छ?

उत्तर:- पुरुषार्थ गर- अन्त्यकालमा एक बाबा सिवाय अरू कोही पनि याद नआओस्। यसको लागि बुद्धिलाई गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा पनि न्यारा राख, सबै कुरा भुल्दै जाऊ, श्रीमतमा चलिराख। कसैलाई पनि काँडा नलगाऊ। हर कदममा माता पितालाई अनुसरण गर। कुनै पनि कमी छ भने अविनाशी सर्जनलाई सत्य सत्य सुनाऊ।

गीत:- नई उमर की कलियाँ...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई यस गीतको अर्थ सम्झाउनु हुन्छ। यो जुन महिमा गर्छन् यस देशमा जन्मिएकी थिइन् सीता... हुन त वास्तवमा मेल र फिमेल सबै सीताहरू हुन् किनकि सबै भक्तहरू हुन्, भक्ति गर्नेहरूले, भगवानलाई याद गर्छन्। केको लागि? फूल बन्नको लागि। भनिन्छ पनि- कमलफूल समान रहनु छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी आत्माहरूको बाबा परमात्मा हुनुहुन्छ। उहाँबाट स्वर्गको वर्सा मिल्नु छ, जसलाई जीवनमुक्ति भनिन्छ। जीवन मुक्तिको वर्सा अवश्य मिल्छ सत्ययुगको लागि, कलियुगको लागि होइन। नयाँ दुनियाँ सुरु हुन्छ मतलब नाटक नयाँ सुरु हुन्छ। दुनियाँ पुरानो छ भने नाटक पनि पुरानो हुन्छ। अहिले यो हो पुरानो दुनियाँ। नयाँ दुनियाँमा लक्ष्मी नारायण फूलजस्तै थिए। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी काँडाबाट फूल बनिरहेका छौं, स्वर्गको मालिक बन्नको लागि। काँडा उनीहरू हुन् जसले एक अर्कामाथि काम कटारी चलाउँछन्। तिमीलाई निश्चय छ- हामी आत्माहरूको बाबा आउनु भएको छ फेरि सदा सुखी स्वर्गको मालिक बनाउन। यस निश्चयमा गडबड हुनु हुँदैन। बाबाले आएर यिनलाई पनि सम्झाउनु भएको छ। यिनले भन्छन्- वास्तवमा मैले जान्दैनथेँ। म पहिले सत्ययुगमा धर्मात्मा थिएँ। धर्मात्मा उनलाई भनिन्छ जसले काम कटारी चलाउँदैनन्। धर्मात्मा केवल उनीहरूलाई भनिदैन जसले दान पुण्य गर्छन्। मनुष्यले जे जति गर्छन् त्यसको फल अर्को जन्ममा मिल्छ। त्यो अप्रत्यक्ष दान गर्नु हो। ईश्वर अर्थ दान गर्छन्। जसरी कसैले कृष्ण अर्थ पनि गर्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हाम्रो बाबा परमधामबाट आउनु भएको छ। हामीलाई भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, अब नाटक पूरा हुन्छ, मलाई याद गर। तिमी नै लक्ष्मी नारायण थियौ। त्रेतामा हुन्छन् राम सीता.... कृष्णको युग कुनै अलग्गै त छैन। उनीहरूले द्वापरमा लगिदिए। यो फेरि पनि हुन्छ। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई शास्त्रको सार सम्झाउनु हुन्छ। मैले कुनै गीता आदि हातमा उठाएको छैन। मलाई त ज्ञानको सागर भन्दछन्। मलाई भक्तले यसो पनि भन्छन्- सत्य हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ... मनुष्य जसले धेरै वेद शास्त्र आदि पढ्छन्, उनीहरूलाई शास्त्रको अथोरिति भनिन्छ। अब यी वेद शास्त्र कहाँबाट सुरु भए? भक्ति मार्गबाट। यो ड्रामा अनादि बनेको छ। यस्तो होइन शास्त्रलाई अनादि भनिन्छ। यदि अनादि भन्ने हो भने सत्ययुगबाट लिएर भनिनु पर्ने हो। सत्ययुगमा त वेद शास्त्र हुँदैनन्। यो त भक्ति मार्गबाट सुरु हुन्छ। अब बाबाको बुद्धिमा छ- म ज्ञानको सागर हुँ। यस मनुष्य सृष्टिलाई मैले नै जान्दछु। बाबा आएर आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ। यो सृष्टि-चक्र कसरी घुम्छ, ८४ जन्म कसरी भोग्छन्। तिमीलाई थाहा छ- हामी ८४ जन्म सतो, रजो, तमोमा पार्ट बजाउँछौं।

२०७५ बैशाख २९ शनिबार १२-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

अहिले बाबाले आएर ब्रह्माद्वारा यो यज्ञ रच्नु भएको छ। शिवबाबाद्वारा हामी ब्रह्माका बच्चा बनेका छौं। यहाँ त हुन्छ नै बाबाको वर्सा। आधाकल्प देखि तिमी चाहन्थ्यौ— मुक्ति जीवनमुक्तिको वर्सा। यो जान्दैनथ्यौ— बाबाले भक्तहरूको पासमा आउनुहुन्छ, के गर्नुहुन्छ। भनिन्छ— भगवान् घरैमा नै आउनु भए हुन्थ्यो। भगवान् त अवश्य भक्तहरूको लागि आउनुहुन्छ। भक्त भगवानको बच्चा ठहरिए। यस्तो होइन, भगवान् सबै भक्तहरूमा हुनुहुन्छ, सबै भगवान् हुन्। होइन। बाबा सामुन्ने बसेर सम्झाउनुहुन्छ— म आउँछु अवश्य, आएर बच्चाहरूलाई सुख दिन्छु। मनुष्य बेलायतबाट आउँदा धेरै अनौठो उपहार ल्याउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीको लागि वैकुण्ठ उपहार ल्याएको छु। त्यहाँ विष मिल्दैन। यस ज्ञान अमृत पिउनाले तिमी स्वर्गमा जान सक्छौ। त्यसैले अवश्य विष छोड्नु पर्छ। म कुनै संन्यासी उदासीले जस्तो पुस्तक उठाउँदिनँ। म त शान्तिधाम सुखधामको मालिक बनाउनको लागि मार्ग बताउँछु। हे मेरा प्यारा बच्चाहरू, परदेशी बाबा आत्माहरू सँग कुरा गर्नुहुन्छ। अरू कसैले यस्तो भन्दैन— म परमात्मा हुँ, तिमी आत्मा सँग कुरा गर्छु। उनीहरूले त भन्छन्— अहम् परमात्मा तत् त्वम्। पिताले पितालाई वर्सा दिन्छन् र? पिताले अवश्य बच्चाहरूलाई वर्सा दिन्छन्। तिमी कति विशाल बुद्धि बनेको छ। बाबा आएर बुद्धिको ताला खोल्नुहुन्छ। बुद्धिमा मूलवतन, सूक्ष्मवतन याद छ। यो हो स्थूल वतन। तिमी अहिले त्रिकालदर्शी बनेका छौ। तीनै लोक, तीनै काललाई जान्दछौ। यी हुन् विस्तारका कुरा। सारमा त छन् नै दुई कुरा— बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ। यादको चार्टमा नै मुख्य छ। घरमा बस, युक्ति सँग चल, बाबा र वर्सालाई याद गर। चार्ट राख— म कति समय योगमा रहें? बाबालाई याद गरेपछि वर्सा अवश्य मिल्छ। बाबाले त धेरै सजिलो गरेर बताउनुहुन्छ। तर कसैले याद गर्दैनन्। मायाले एकदम भुलाइदिन्छ। कोही कोही बाँधेली बच्चीहरू यति राम्रा छन्, जो घरमा रहेर पनि कति महारथीहरूले भन्दा राम्रो योगमा रहन्छन्। शिवबाबालाई धेरै याद गर्छन्— शिवबाबा मलाई दुःखबाट छुटाउनुहोस्। थाहा छ— शिवबाबाबाट मलाई स्वर्गको राजाई मिल्छ। घरमा याद गर्दा गर्दा यदि प्राण त्यागे भने पनि निकै राम्रो पद मिल्न सक्छ। “मेरो त एक दोस्रो न कोही” यही निश्चयद्वारा नाउ पार हुन्छ। कति मार खान्छन्! यस्तो सत्संग त कहिल्यै देखेको थिएन जहाँ स्त्रीले पिटाइ खाऊन्। सत्संगमा जानबाट कसैले मनाही गर्छन्? धेरै सत्संग छन्। यहाँ त अबलाहरूमाथि कति अत्याचार हुन्छ, विघ्न पर्छन्, सुरु देखि लिएर चल्दै आउँछ। अकासुर, बकासुरले कसरी लिएर जान्थे बच्चाहरूलाई, विषको लागि कति पिटाइ खान्थे! केही कुरा त होला नि। राम्रा राम्रा बच्चाहरूले सेन्टर खोले पनि चल्दा-चल्दै मायाको आक्रमण हुन्छ। बाबा त धर्मराज पनि हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— म कालको काल हुँ। अमृतसरमा एउटा अकाल तख्त छ, यसको अर्थ कसैले बुझ्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म कालको काल पनि हुँ। त्यो यमदूतले त एउटा दुइटालाई लिएर जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म त सबै आत्माहरूलाई लिएर जान्छु त्यसैले खुशी हुनु पर्छ। बाबा हजुर आउनुभयो। आधाकल्प देखि भक्ति गरेका छन् तर वापस कोही पनि जान सकेन। अहिले हजुर सबैलाई लिएर जानुहुन्छ।

मनुष्यले भन्छन्— भगवान् कालको काल हुनुहुन्छ जसले सबैलाई मार्नुहुन्छ। तर मैले मार्दिनँ। म त तिमीहरूलाई शरीरबाट मुक्त गरेर, आत्मालाई फूलसमान बनाएर वापस लिएर जान्छु, यसमा डराउने त कुरै छैन। धेरै बच्चाहरू मृत्यु सँग डराउँछन्। उनीहरू डराउँछन् जसको योग पूरा छैन। अरे, हामी त वापस जान तयारी गरिरहेका छौं। बाबा आउनु भएको छ तयारी गराएर लिएर जानको लागि, तिमी स्वर्गवासी बन्दैनौ? भन्छन्— फलानो स्वर्गवासी भयो। तर कोही पनि जाँदैन। स्वर्ग त यहाँ नै हुन्छ। त्यो सत्ययुगमा थियो।

२०७५ बैशाख २९ शनिबार १२-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन कलियुगमा स्वर्ग कहाँबाट आयो? अखबारमा छाप्छन् फलानो वैकुण्ठ गयो, उनलाई श्राद्ध खुवाउँछन्। अब वैकुण्ठमा त अथाह वैभव हुन्छ फेरि हामी उनलाई के खुवाउँछौं। उसको सद्गति भइसक्यो फेरि किन यहाँको भोजन खुवाएर पतित बनाउने? अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— तिमीलाई निर्वाणधाममा लिएर जानको लागि सत्य बाबाले शिक्षा दिनुहुन्छ। खुशी सँग जानु पर्छ। पुराना काँडाबाट सम्बन्ध तोड्नु पर्छ। बाबा कति सहज गरेर बताउनुहुन्छ, केवल मलाई याद गर यसमा धेरै खुशी हुनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— अतीन्द्रिय सुख सोध्नु छ भने मेरो बच्चाहरू सँग सोध। अहिलेको पुरुषार्थले २१ जन्मको प्रालब्ध बनाउँछ। अहिले लिएनौ भने समाप्त। सबैले पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, म माथि जित प्राप्त गर। बाबा, मम्मा, बापदादा, पिताश्री भन्छौ नि। यी बाबा पनि उहाँ सँग पढिरहेका छन्। शिवबाबाले पढाउनुहुन्छ। यी गृहस्थ धन्धा गर्नेवाला थिए। यस्तो विचार आउनुहुँदैन— म पछि आएको हुँ, त्यसैले दौड लगाउन सकिदैन। माता पिताले भन्छन्— सपूत बच्चा ऊ हो जसले अनुसरण गर्छ। यी माता पिता पनि पुरुषार्थी हुन्। पुरुषार्थ गराउनेवाला हुनुहुन्छ माता पिता। हजुर माता पिता हामी हजुरका बालक.... त्यसैले यी पनि उहाँका बच्चा भए नि। यी पनि गृहस्थी थिए, तिमी पनि गृहस्थी हौ। धेरै सहज छ। यसमा पनि कन्याहरूको त अहो सौभाग्य छ, उनीहरूलाई झट्ट बचाइन्छ। ५ विकारको सीढी चढ्नु छैन। बाल ब्रह्मचारी भीष्म पितामहको उदाहरण छ नि। यो हो राजयोग। तिमीलाई थाहा छ— हामी भविष्य राजाई पाउनको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। मम्मा बाबाले पनि पुरुषार्थ गरेर उच्चभन्दा उच्च पद पाउँछन्। कल्प पहिले पनि उनीहरूले पाएका थिए। भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमी मेरो तख्तको मालिक बन्नको लागि पुरुषार्थ गर। मम्मा बाबा भन्छौ भने किन पुरुषार्थ गर्दैनौ, कुनै कठिनाइ छ भने बाबालाई बताऊ। यस कारण पुरुषार्थ कम चल्छ। बाबा अविनाशी सर्जन हुनुहुन्छ। बाँकी कुनै पनि कठिनाइ छ भने या त लेख, या सम्मुख आएर सोध। बाबाले राय दिनुहुन्छ। मुख्य कुरा हो बाबा र वर्सालाई याद गर्नु। सारमा यो काफी छ। सेकेन्डमा जीवन मुक्ति पाउने पुरुषार्थ गर्दै यति याद गर्नु छ, अन्त्यकालमा अरू केही याद नआओस्। गृहस्थ व्यवहारलाई भुल्दै जाऊ। भनिन्छ लक्ष्य त ठूलो छ र विश्वको मालिक बन्नु छ। लडाईँमा कति मेहनत गरेर हदको बादशाही लिन्छन्। तिमी त स्वर्गमा विश्वको मालिक बन्छौ, बाँकी के चाहियो। यति मीठो बाबा दुनियाँमा अरू कोही हुँदैन। तर यी बाबाको नाम रूप देश काललाई भुलेका छन्। वास्तवमा शिव हामी आत्माहरूको बाबा, स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ। त्यसैले स्वर्गको नै वर्सा दिनुहुन्छ नि, यो भुलेका छन्। कसैलाई सेकेन्डमा पनि तीर लाग्न सक्छ। वास्तवमा बेहदको बाबा हुनुहुन्छ, वर्सा दिन आउनु भएको छ। रचयिता हुनुहुन्छ। केको? नर्कको? यस्तो त कहिल्यै भनिदैन। बाबा त स्वर्गको मालिक बनाउने वाला हुनुहुन्छ। बूढो साधारण तनमा आउनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— सबै बच्चाहरू बेसमझ पुजारी पतित बनेका छन्। म आएर पुजारीबाट पूज्य बनाउँछु। यी पनि पुजारी थिए। नारायणको पूजा गर्थे। चित्रमा देखाइएको छ— लक्ष्मीले उनको पाउ दबाउँछिन्। बाबा कहाँ चरण धोएर पिउने भन्नुहुन्छ र। बाबा भन्नुहुन्छ— पहिले लक्ष्मी, पछि नारायण। त्यसैले जो लक्ष्मी बन्छिन्, उनको पाउ म दबाउँछु। बूढी माताहरूलाई भन्नुहुन्छ— तिमीले आधाकल्प कति धक्का खाएका छौ। पहिले अव्यभिचारी भक्ति थियो, अहिले व्यभिचारी भक्ति बनेको छ। थाकेका छन्। बाबालाई संकल्प उठ्यो— म गएर नयाँ सृष्टि रचूँ। बाबा त जानी जाननहार हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— यी विचराले आधाकल्प भक्ति गरेका छन्। अहिले बिलकुल थाकेका छन्। मृत्यु पनि धेरै कडा छ, एक अर्कालाई समाप्त गरिदिन्छ। बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। तर भन्नुहुन्छ— म पनि बन्धनमा बाँधिएको छु। जान्दछु— बच्चाहरू धेरै दुःखी छन्। यिनीमाथि ५ विकार आएर चट्किएको छ।

२०७५ बैशाख २९ शनिबार १२-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

उनीहरूलाई अहिले खातिरी दिनुहुन्छ। तिमी सुखका दिन आइरहेका छन्। अहिले तिमी श्रीमतमा चल्थौ भने श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ बन्छौ। बाबा उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ। बाँकी सबै हुन् रचना। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई परमात्मा भनिदैन। परमपिता परमात्मा एकै बाबा हुनुहुन्छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर— उनीहरू भए सूक्ष्म वतनवासी। चित्रमा ब्रह्मा, विष्णु, शंकरका अगाडि शिवलिंग राख्छन् किनकि बच्चा हुन् नि। यो पनि उनीहरूले जान्दैनन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई दिव्य दृष्टि मिलेको छ। तिमी त धेरै हर्षित रहनु पर्छ। हामीले सारा सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यलाई जान्दछौं। बाबाबाट स्वर्गको वर्सा लिइरहेका छौं। केवल बाबालाई याद गर्छौं। गृहस्थ व्यवहारमा रहन्छौं, यसमा केही छोड्ने कुरा छैन। पहिले त गऊशाला बनाउनु थियो। नत्र यिनीहरू कसरी होसियार बन्न सक्थे। पाण्डवलाई देश निकाला गरिएको थियो, तब यो गऊशाला बन्यो नि। अहिले तिमीले बुझेका छौ— हामी काँडाबाट फूल बनिरहेका छौं। किन हामी बाबा मम्माको तख्तमा नबस्ने। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— अनुसरण गरेर नम्बरवार तख्तमा बस। आफ्नो दिल सँग सोध— मैले बाबालाई याद गर्छु? रातमा सदैव चार्ट हेर। सारा दिनमा अथवा बिहान उठेर कति समय बाबालाई याद गर्ने? बाबालाई याद गरेर श्रीमतमा चल्नु छ। एक अर्कालाई काँडा लगाउनु हुँदैन। काम क्रोध हो मुख्य। यिनलाई जितेपछि अरू साना-साना विकार ठण्डा हुन्छन्। काम महाशत्रु हो। कामको कारण लडाईं झगडा मारामारी कति गर्छन्। भन्छन्— बाबा बच्चाहरूले धेरै अशान्त बनाउँछन्। स्वर्गमा त कहिल्यै कसैलाई हैरान गर्दैनन्। वहाँ बच्चाहरूले पनि हैरान गर्दैनन् त्यसैले अब बाबा र स्वर्गको सुखलाई याद गर। अब हामी सुखधाममा जाऔं। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) माता पिताको तख्तलाई जित्ने दौड लगाउनु छ। पूरा अनुसरण गर्नु छ।
- २) पुराना काँडाहरूबाट सम्बन्ध तोडेर मेरो त एक, दोस्रो न कोही— यस निश्चयमा पक्का रहनु छ।

वरदानः— हरेकलाई प्यार र शक्तिको पालना दिने प्रेमको भण्डारले भरपुर भव

जो बच्चाहरूले जति सबैलाई बाबाको प्यार बाँड्छन्, त्यति प्यारको भण्डार भरपुर हुँदै जान्छ। मानौं हर समय प्यारको वर्सात् भइरहेको छ, यस्तो अनुभव हुन्छ। एक कदममा प्यार देऊ अनि बारम्बार प्यार लेऊ। यस समय सबैलाई प्यार र शक्ति चाहिएको छ, त्यसैले कसैलाई बाबाद्वारा प्यार दिलाऊ, कसैलाई शक्ति... जसबाट उनीहरूको उमंग उत्साह सदा बनिरहन्छ— यो नै विशेष आत्माहरूको विशेष सेवा हो।

स्लोगनः— जो मायावी चलाखी देखि पर रहन्छन्, उनीहरू नै बाबाको अति प्रिय हुन्छन्।